

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.

Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.

Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web:

<http://www.eltemps.cat>

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.

subscripcions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

Editor: Eliseu Climent.

Assessor editorial: Salvador Cot.

Director de continguts: Àlex Milian.

Coordinadora: Sumpsi Palau

Redacció de València: Núria Cadenes, Víctor Maceda,
Violeta Tena i Rosa Serrano (*documentació*).

Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera i Lluís
Bonada.

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Jordi Badia (*correcció lingüística*).

Rúbriques: Francesc-Marc Àlvaro, Sebastià Alzamora,
Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala,
Toni Canyis, Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador
Cot, Martí Domínguez, Fabià Estapé, Jaume Fàbrega,
Llibert Ferri, Josep Gifreu, Àlex Gorina, Manuel S.
Jardi, Alfons Llorenç, Glòria Marcos, Ricard Mas,
Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, Roger
Palà, Marta Pessarrodona, Josep Ramoneda, Jordi Riba,
Ferran Sàez Mateu, Josep Maria Terricabras, Ramon
Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Corresponsals: Pau Bori (*Belgrad*), Natàlia Boronatz
(*Moscow*), Erena Calvo (*Rabat*), Macià Claramunt
(*Castelló*), Raquel Correa (*Brussel·les*), Míriam Díez
(*Roma*), Joan Lluís Ferrer (*Eivissa*), Carla Fibla
(*Amman*), Ricard González (*Washington*), Victòria
Jiménez (*Londres*), Juli Martí (*París*), Federico Rivas
(*Buenos Aires*), A. V. Santamaria (*Alacant*), Gemma C.
Serra (*Berlin*), Maria Josep Siscar (*Ciutat de Mèxic*),
Miquel Toran (*Pequín*).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
Violeta Camarasa, Alexandre Carbó, Roser Carol, Borja
Català, Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent,
Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Cortacans, Martí
Crespo, Miquel Àngel Díaz, Daniel Díez Esculies, Júlia
Esbert, Enric Faura, Laia Fernández, Carles Gàmez,
David Garrido, Roser Gasol, Salva Giménez, Dani
Gómez (*País Basc*), Andreu Gomila, Gani Jakupi, Josep
Enric Llebot, Roger Mateos, Rossanna Melià, Joan M.
Oleaque, Roger Padrós, Pelai Pagès, Óscar Palau, Cèsar
Palazuelos, Juli Peretó, Carles Pont, Cristina Simon,
Lluc Soler, Eva Tarragona, Jordi Tejel, Àlvar Valls, Sergi
Vicente.

Traductors: Carme Geronès, Mercè Ardiaca, Blanca
Juan, Sara Roca i Beatriu Vallès.

Col·laboradors gràfics: Fer, José Luis Iniesta, Salvador
Llosà, Toni Payà, Jordi Play i Prats i Camps.

Disseny: Ana Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Foto de portada: Prats i Camps

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido (Barcelona). Tel.:
932 384 262.

Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Guada Impressors S.L.

Aldaia (Horta).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap
mitjà: mecànic, fotoquímico, electroòptic, magnètic, de fotocòpia,
ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.

Catalanofonia

Aragonès oriental. La denominació sembla una broma, però no ho és. Forma part del projecte lingüístic del govern aragonès, que ha decidit liquidar els pocs rastres de normalitat que havia adquirit el català a la Franja de Ponent. La timidesa de l'anterior executiu socialista –amb una forta presència de catalanoparlants, començant pel president– ha estat substituïda per una agressivitat que arriba a negar al català la pròpia denominació.

No es tracta de combatre aquesta barbaritat filològica des de l'acadèmia, que ja s'ha manifestat una i mil vegades a favor de la unitat de la llengua, sinó que comença a ser necessari que el govern català assumeixi d'una vegada per totes la responsabilitat moral que té sobre els drets del conjunt dels catalanoparlants, independentment de si viuen dins o fora del Principat. És el govern de la plaça de Sant Jaume el qui ha de vetllar, políticament, perquè el català no es vegi esquarterat com a llengua i els qui el parlen puguin exercir els seus drets lingüístics amb normalitat i dignitat. D'alguna manera, el president català ha de ser el president de la catalanofonia, si partim de l'esquema francès.

La pressió contra el català és un element ideològic constitutiu de l'estat espanyol i, per tant, és consubstancial a les forces polítiques que juguen contra qualsevol manifestació nacional que no sigui l'espanyola. I en el cas de la llengua, l'estat ha delegat la feina de desgast en nivells institucionals com el de la comunitat autònoma i així han respost, en diversos moments i intensitats, els governs de València, Palma i Saragossa. Tots ells diuen protegir la seva identitat lingüística mentre, paral·lelament, busquen socavar la unitat de la llengua catalana i, sobretot, dificultar-ne la normalització a tots els nivells.

Aquest últim episodi, ridícul, de l'aragonès oriental hauria de fer reflexionar el govern català i la seva política d'aliances parlamentàries. CiU és perfectament lliure d'escollir soci en cada moment, però ha de tenir en compte que el PP és el protagonista principal d'aquesta mena d'agressions, i més encara quan té la capacitat de governar a la major part dels territoris de l'àrea lingüística. Precisament, el govern català insisteix amb freqüència en la idea que no pot actuar més enllà de la llei, i això li ha suposat un desgast significatiu, almenys des del punt de vista de l'electorat més sobiranista. És una posició discutible, però raonable. El que ja no ho és tant és que el PP no respecti cap mena de límit, ni tan sols els que marquen la lògica, la democràcia i la romanística internacional. Socis així fan impossible l'existència d'adversaris.

Als nostres lectors

Català occidental

El que parlen a Fraga no és aragonès oriental, sinó just el contrari: català occidental. La contradicció és tan flagrant que aquesta setmana dediquem la portada i el tema principal d'EL TEMPS a analitzar les claus essencials que expliquen el que està passant amb una part important del domini lingüístic del català. I hem volgut trepitjar el terreny, per això s'hi ha desplaçat la Núria Cadenes. També hi trobareu un reportatge de Violeta Tena sobre la pèrdua irreparable que representen ja els incendis forestals al País Valencià. I una entrevista interessant: dins el socialisme català s'estan produint moviments molt interessants i un replantejament profund de la qüestió nacional des de sectors influents. Àlex Milian en parla amb Joan Ignasi Elena.

Salvador Cot